

The Ethnic Policy of the Czechoslovak State Toward Cieszyn Silesia in the Years 1920–1938

Summary

Cieszyn Silesia is one of the regions in Central Eastern Europe which, after the fall of the Austro-Hungarian Monarchy and due to their ethnic structure as well as economic and strategic importance, became the subject of the dispute between newly formed national states. As the result of its division in 1920 between Poland and Czechoslovakia, numerous coal mines, steel industry and the railway line linking Czech lands with Slovakia belonged to the territory of the latter. The integration of the region inhabited by the Poles who were hostile towards new authorities was a serious challenge to the state. The Germans, who were smaller in numbers, dominated the economic life of the region.

This monography, based to a large extent on the archival legacy of the Czech government and lower-level institutions, shows the scale of the actions undertaken by the state administration. They were meant to strengthen the position of the Czech nation at the expense of minorities in different areas of social and economic life: education, census, local government, parliamentary elections, agricultural reform, religious issues, personal policies in state offices and institutions, on the railways, at the post offices, in forests, state lands and private industrial companies.

Among Czech civil servants of all levels a general consensus existed over the policy concerning ethnic minorities: in their case, the policy incompatible with the officially declared equality before the law of all citizens was acceptable. The undertaken actions were not a specific feature of Czechoslovakia but characteristic of all Central Eastern Europe in the interwar period. Czechoslovakia at that time is seen as a country which distinguished itself in the region because of its democratic values and tolerant attitude towards its numerous ethnic minorities. Liberal laws gave the minorities extensive rights over education, language, freedom of association and cultivating their own culture. Although state authorities officially denied discriminating ethnic minorities, this monography shows that at least in the case of Cieszyn Silesia the situation was different.

Translated by Božena Lesiuk

Národnostní politika československého státu v Těšínském Slezsku v letech 1920–1938

Shrnutí

Těšínské Slezsko patří k regionům středovýchodní Evropy, které po pádu rakousko-uherské říše, vzhledem ke své etnické struktuře a hospodářskému a strategickému významu, se staly předmětem sporu mezi nově vytvořenými národními státy Polskem a Československem. Následkem rozdělení území v roce 1920, Československo získalo četné kamenouhelné doly, železárny v Třinci a Košicko-bohumínskou dráhu, spojující české země ze Slovenskem. Integrace území s početným polským obyvatelstvem, které vnímalo novou situaci jako nespravedlnost, bylo zásadní výzvou pro státní správu. Představitelé méně početného německého obyvatelstva zastávali klíčové posty ve veřejném a hospodářském životě.

Nynější monografie se v podstatné míře zakládá o dosud většinou nevyužité archivní materiály československých vládních orgánů a úřadů na regionální úrovni, jejichž obsahem je široká škála zásahů státní správy. Tyto zásahy měly za úkol upevnit pozice představitelů české národnosti na úkor menšin v různých oblastech společenského a hospodářského života: v oblasti školství, sčítání lidu, obecní samosprávy, parlamentních voleb, pozemkové reformy, náboženských denominací, personální politiky ve státních úřadech a institucích, na železnici, na poštách, ve státních lesích a statcích a především soukromých průmyslových podnicích.

Mezi úředníky československého státu na všech stupních státní správy lze zpozorovat konsens, že vůči národnostním menšinám postupy stojící v rozporu s veřejně deklarovanou rovností občanů jsou přípustné. Tento druh politiky nebyl československou specifikou, ale byl charakteristický pro celou středovýchodní Evropu meziválečného období. První Československá republika byla vnímána jako stát, který se liší od jiných států regionu svým demokratickým a tolerantním přístupem ke svým početným národnostním menšinám. Liberální zákonodárství nabízelo menšinám široká práva v oblasti školství, jazykových otázek, sdružování a kulturního vyžití. I když státní správa oficiálně odmítala nařčení z diskriminace menšin, nynější monografie ukazuje, že přinejmenším v přístupu k Těšínskému Slezsku, to bylo jinak.

Přeložil Grzegorz Gąsior